

(National Interest)

Ако би неки становник Марса одлучио да сиђе на Земљу како би осмотрио недавни израелски напад на појас Газе, могао би да види групу људских бића сатераних у једну густо насељену област, како углавном беспомоћно стоји под модерним израелским ваздухопловима, који смишљено и циљно уништавају њихове домове. Могао би да сазна и то да је народ Газе више година уназад затворен у својеврстан гето, од стране израелске авијације онемогућен да лови рибу из свог мора, путује или тргује са спољашњим светом, обрађује своје оранице, притом све време надгледан с неба од свог непријатеља који би у сваком тренутку могао да учини оно што је, уосталом, често и чинио – да ликвидира неког од његових вођа.

Овај Марсовац би, такође, могао сазнати да становници Газе - већина њих, иначе, потомци избеглица који су отишли или били протерани из Израела 1948. године - живе под израелском окупацијом равно 46 година од којих задњих шест посебно мучно, што израелски званичници дефинишу као политику „економског рата“, а амерички дипломати у приватним разговорима као намеру „да се Газа очува функционалном на најнижем могућем нивоу, тек толиком којим би се обезбедило избегавање хуманитарне катастрофе“. Приметио би, уз то, да комуналне службе и снабдевање водом у Гази не функционишу, јер Израел блокира допремање материјала који би могао да буде употребљен за поправку или осавремењавање инфраструктуре која томе служи. Да десет процената тамошње деце пати од неухрањености, те да је стопа канцера и број новорођенчади са урођеним манама у порасту. Да су поново започеле борбе, заустављене релативно дуготрајним примирјем нарушеним серијом „мило за драго“ инцидената, који су уследили након израелске ликвидације једног од лидера Хамаса и типично хамасовског одговора непрецизним ракетама које су Израелу причиниле омању штету.

Али, Марсовац из наше приче засигурно није Америчанац. Иако емпатија са угроженима слони за једну од главних црта америчког карактера, то не важи када су ти угрожени Палестинци.

Међу главним „миљоказима“ вашингтонске реакције на израелску војну кампању је био овај: „Председник Обама је у Банкоку изјавио да Америка подржава право Израела 'на самоодбрану' и да 'ниједна држава у свету не би толерисала кишу пројектила који упорно падају по њеним грађанима“, док је један од Обаминих помоћника, Бенџамин Роудс, додао да је „разлог конфликта у Гази ракетна палба која се недискриминативно осипа по израелским цивилима више месеци уназад“. Конгрес је игнорисао партизанска гунђања о административним препрекама и једногласно прогуроа две резолуције - у Сенату и Представничком дому - изражавајући „непоколебљиву приврженост безбедности Израела“ и подршку „његовом неотуђивом праву да заштити своје грађане од аката тероризма.“ Додатне информације о ситуацији „на терену“, чланови Конгреса су могли добити од израелског амбасаора Мајкла Орена, једине особе позване тих дана од стране Комитета за спољне послове Горњег дома Конгреса да пред њим сведочи.

Американци и палестинско питање – разлози неразумевана

Пише: Скот Мек Конел
четвртак, 03 јануар 2013 11:02

